

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

సంపు. 2	బెజవాడ—ఆగష్టు ౧౯౨౮.	సంచిక ౨.
---------	---------------------	----------

గ్రంథములు

(ఆచంట సూర్యనారాయణ సాంఖ్యాయనశర్మగారు.)

- సీ. మంచి మందంచును ♦ సంచిలో నుంచిన
రోగంబు మాన్పి యారోగ్య మిడునె?
- ఫలము మంచి దటంచు ♦ వర్ణించి తినకుండ
దాచినచో జిహ్వా ♦ తనియఁగలదె?
- చల్లదనంబిచ్చు ♦ చందనం బనిచెప్పి
పూయక సుఖమెట్లు ♦ పొందఁ గలఁడు?
- భాగ్యంబు గలదంచు ♦ వాడకయుండిన
భాగ్యసౌఖ్యము వాఁడు ♦ వడయు నెట్లు?
- జ్ఞానదాయక గ్రంథముల్ ♦ చాలదెచ్చి
బీరువాలను నిండించి ♦ పెట్టునంత
- జ్ఞానభాగ్యంబు గలుగదు ♦ చదువకున్న
ఇంటిలో విట్టులుంచఁ జే ♦ నెట్లు పండు?

చీనా దేశ శిలామయ విజ్ఞాన నిధులు

చీనా దేశమందల శిలామయ గ్రంథాలయములయొక్క చరిత్ర
చాల ప్రాచీనమైనది. క్రీస్తుపూర్వము 3 వ శతాబ్దమున “ఔన్షిహి
హ్యంగు” అను చక్రవర్తి ఆ దేశమును పరిపాలించెను. ఈతను ప్రజలను
వీడించుటయందు ప్రపంచమందంతటను నద్వితీయుఁడు. ఆతనికి లిజ్జియను

మంత్రీ యుండెను. ప్రజలలో విజ్ఞానము వ్యాపించకుండ నాశనము చేసినచో ప్రజలను ఎల్లకాలమును పరిపాలన చేయవచ్చు నని ఈమంత్రీ తన చక్రవర్తికి సలహా నిచ్చెను.

క్రీస్తుశకమునకు పూర్వము 213 సం॥రం॥లో ఈకథ జరిగినది. చక్రవర్తికి ఈమంత్రీ ఒక విన్నపమును నివేదించెను. అది ఇట్లున్నది.

“ఓ రాజచంద్రమా! ప్రపంచ మంతటను ప్రకాశించుచున్న మీ యశః కాంతిచేతను, నద్వితీయ మగు మేధాశక్తిచేతను పూర్వపు చక్రవర్తులకంటె తీసిపోని విస్తీర్ణముగల రాజ్యమును మీరు జయించి పరిపాలించుచున్నారు. మీబొన్నత్యమును శాశ్వతముగా చేసికొనవలెనన్న మీ దృష్టిని పండితులవైపుకు త్రిప్పవలెను. వీరివలన మిక్కిలి ప్రమాదములు కలుగును. వారి ఉద్దేశములను నేను జాగరూకతతో గమనించుచున్నాను. వారి అతఃకరణయందలి భావములనుబట్టి వారు మీకు శాశ్వత శత్రువులు. ఇంతకంటె వివరముగా నేను చెప్పలేను. తాము శాసనములను వేనినైనను జారీచేసిన వెంటనే అందు ఏదోయొక అన్యాయమునుగాని, అధమము నిరర్థకత్వమునుగాని కనిపెట్టెదరు. పూర్వకాలపు న్యాయపరిపాలకులగు రాజులకాలమునాటి శాసనములను తమశాసనములనుపోల్చితమయందు న్యూనతనుసిరూపించెదరు. సర్వదా ఇట్లుచేయుచుండటచే ప్రజలయందు రాజద్రోహము రానురానువృద్ధియై తిరుగబాటుచేయుటకు ఉద్దేశకమేర్పడును. ఇట్టిసందర్భమునందు కర్తవ్యమును సూచించెదను. మృదుత్వమువలన పరిస్థితులు బాగుపడవు. ఈ ఉపద్రవమును వెంటనే నిర్మూలము జేయవలసి యున్నది. గ్రంథముల వలననేకదా ఈపండితులయందు ఇట్టి యాశయము లుండటకు కారణమైనది. కావున శాసనములనుండి ఆపుస్తకములను లాగికొండము. శాశ్వతముగా ఈగ్రంథములను నష్టపరచినచో ఈపండితులయొక్క ప్రతిదినము వృద్ధి నొందుచున్న పొగరుబోతుతనమును, అంతులేని మొండి తనమును నశించును. వైద్య శాస్త్రమును వ్యవసాయశాస్త్రమును, జ్యోతిషమును, తమయశశ్చంద్రికలను వెదజల్లు గ్రంథములను మాత్రము ఉంచి మిగిలిన గ్రంథములన్నియు నిరర్థకమైనవగుటచే.

దహనము చేయవలసిన దని శాసించుడు. ప్రాచీన చరిత్రలును, సనాతన ధర్మములును లేనిచో, తమ రాజ్యపరిపాలనను ఈపండితాధములు అసహ్యముగా నుండునట్లు పూర్వపురాజుల పరిపాలనతో పోల్చి చెప్పరు.

మీమత గురువులతోనే ప్రారంభింపుడు. వారు చరిత్రవిజ్ఞానముతో నిండి యున్నవారు. అనాదినుండి సంరక్షింప బడుచున్న విజ్ఞాననిధులను ఇస్త్రీపటలము చేయుమని వారల కాజ్ఞాపింపుడు. ధర్మశాస్త్రములను సంరక్షించు న్యాయాధికారులకుకూడ ఇట్లే యాజ్ఞ యొసంగుడు. కావ్యములనుకూడ ఇట్లేచేయుడు. ఇవియన్నియు విస్మరణీయములు. వీని నన్నిటిని దగులబెట్టుడు.”

విశ్వసించుటకు వీలులేని ఈదుర్మార్గమునకు రా జంగీకరించి నిశ్చయముగా కార్యరూపము నొందించుటకే కృతనిశ్చయంఁ జాయెను. గ్రంథములను సేకరించి కాపాడుచున్న వారందరు 30 దినములలోగా రాజభటులకు వానిని స్వాధీనపర్చ వలసిన దనియు లేనిచో మరణశిక్ష విధింపబడు ననియు రా జొకశాసనమును ప్రకటించెను. ఈదుర్మార్గమునకొడిగట్టని 460 మంది వజ్రసంకల్పు లగు పండితులు వారిగ్రంథములతోకూడ ఒక అగాధమ నందు త్రోయబడి పూడ్చబడిరి. రాజ్యమందంతటను “హాహా” కారము పుట్టెను. కొన్నివత్సరములు గడచిన పిదప “త్సిను” వంశము తుద ముట్టినది. అటుపిమ్మట రాజ్యము నధిష్ఠించిన “హ్యూ” చక్రవర్తి ఉద్దగ్రంథములను చదువకూడ దను శాసనమును రద్దుపరచి, ఇంతకాలమునుండి నిక్షిప్తముచేసిన గ్రంథరాజముల నన్నిటిని సేకరించుటకు ఆజ్ఞ నొసంగెను. మరియు వెనుకటి దుర్మార్గచక్రవర్తివలె ఎవ్వరును ఎప్పటికినికూడ అవినీతిమార్గముల ప్రవర్తించకుండ భద్రము చేయుటకుగాను గ్రంథములను శిలాశాసన బద్ధముగ చేయునట్లు యాజ్ఞ చేసెను. ఇది చీనాదేశముయొక్క శిలాశాసన వాఙ్మయముయొక్క ఉత్పత్తి.

పిమ్మట ఎనమండుగురు చక్రవర్తులు తమతమపరిపాలనలయందు ఈవిజ్ఞానధనమును వృద్ధిపరచిరి. ఇట్లు వృద్ధిపరచినవారిలో మొదటివాఁడు

క్రీస్తుశకము 172 సంవత్సరములో సింహాసన మెక్కన “హను” వంశపు చక్రవర్తి “లిస్టీ”యను నాయన. ఆయన పద్యవాఙ్మయము చరిత్ర, ఖగోళశాస్త్రము, కర్మశాస్త్రము, కాలశాస్త్రములను గూర్చిన గ్రంథములను శిలామయ విజ్ఞాననిధియందు చిత్రింపజేసెను. ఈ వాఙ్మయమునంతను కాగితములపై ఎత్తవలెనన్న 6000 పెద్దటావుల కాగితము పట్టును.

“పిక్కిను” రాజధానియందు రాజపుత్రులకు విద్యాభివృద్ధి చేయుటకై స్థాపింపబడిన శిలాశాసనపు విజ్ఞాననిధి యొకటి యున్నది. ఇందు సంవత్సరమున కొకతూరి చక్రవర్తి ఉపన్యాసమును వినుటకు వెళ్లును. అచ్చట రాజధర్మములను గూర్చిన సదోభధను విచును. తద్వ్యతిరేకముగ ప్రవర్తించినందుకు మందలింపును పొందును. మరియు శిలాశాసనవిజ్ఞాననిధియందు చక్రవర్తి చీనాదేశముయొక్క విజ్ఞానమును గూర్చి ధ్యానముచేసి ప్రజలను పరిపాలించుటకు కావలసిన పరిజ్ఞానము నొసంగుటకు వరమును ప్రార్థించును.

“చూపూ” రాష్ట్రమందలి షాంటింగు పట్టణమున ఇట్టి ప్రతిష్ఠాపనయే మరియొకటియున్నది. ఇచ్చటనే చీనాదేశమత ప్రచారకులు “కనుప్యూషియసు” యొక్క సమాధియున్నది. ఇప్పుడీమండలమును పాలించుచున్నది ఈసంయమిందుని వంశీకుడే. చీనాదేశమున కంతకు సుప్రసిద్ధి వహించిన “కనుప్యూషియసుయొక్క” పూజకొరకై నిర్మింపబడిన దేవళ మిచ్చటనున్నది. ఇందు ఈమునిపుంగవుని ధర్మములు శిలలపై లిఖింపబడియు చిత్రింపబడియు నున్నవి.

ఇంత యద్భుతములగు ప్రతిష్ఠాపనలు మనుజునకు ఎల్లకాలములయందు కూడ ఆశ్చర్యమును భక్తిని జనింపచేయకుండవుగదా?

హుగ్లీజిల్లా గ్రంథాలయ మహాసభ

తీర్మానములు

1. వంగదేశ గ్రంథాలయ సంఘము ఏర్పాటు చేయడమైనది. దీనికి అనుబంధముగ హుగ్లీజిల్లా గ్రంథాలయ సంఘము ఏర్పాటు చేయడమైనది.

హుగ్లీజిల్లా గ్రంథాలయ సంఘమును అఖిలభారత గ్రంథాలయ సంఘమునకు శాఖగా చేర్చడమైనది.

2. జిల్లాబోర్డులు, లోకలుబోర్డులు, మునిసిపాలిటీలును ఇతర సంస్థలును గ్రంథాలయాభివృద్ధి నిమిత్తము పనిచేయవలసిన దనియు, గ్రంథాలయములకు ద్రవ్యసహాయము చేయవలసిన దనియు తీర్మానించడమైనది.

3. సాంఘిక సేవజేయుటయు, తమ తమ గ్రామములందు విద్యాభివృద్ధి నిమిత్తము పాటుపడుటయు, తమ గ్రామముయొక్క ఆర్థిక సమస్యలను దీర్చుటయు, గ్రంథాలయముల ప్రథమధర్మము. ఈతీర్మానమును అమలులో పెట్టుటకును, వారు చేసిన విచారణ ఫలితములను ఈసభ తిరిగి కూడుటకు పూర్వము ఒక నెల ముందుగా జిల్లా గ్రంథాలయ సంఘమునకు పంపుటకును, ప్రతిగ్రంథాలయసంఘమును ఉపసంఘము నొకదానిని ఏర్పాటు చేయవలెను.

4. ఈజిల్లాయందున్న గ్రంథాలయముల డైరెక్టరీ నొకదానిని తయారు చేయుటకు తీర్మానించడమైనది. అన్ని సంఘములవారును జిల్లా సంఘ కార్యదర్శిగానికి దీనిని తయారు జేయుటకై తమ సంఘముల రిపోర్టులను ఎప్పటి కప్పుడు పంపుటకు కోరడమైనది.

5. తమ గ్రామమందున్న ప్రారంభవిద్యా వ్యాపకమునకై ప్రతిగ్రంథాలయమును తగిన శ్రద్ధ తీసికొనవలెననియు, తమ గ్రామముందు 2, 3 ప్రాథమిక పాఠశాలలనైన నిర్వహింప వలెనని బోర్డులను మునిసిపాలిటీలను అడుగవలెననియు, ఈసభవారు ఈజిల్లాయందలి గ్రంథాలయములను హెచ్చరించుచున్నారు.

6. హుగ్లీజిల్లా గ్రంథాలయ సంఘమునకు చేరిన గ్రంథాలయము లన్నియు, అవసరమైనప్పుడు పరస్పరము గ్రంథములను ఎరు విచ్చుకొనవలసిన దనికోరుచున్నారు.

7. ప్రతి గ్రంథాలయము కొందరు దేశసేవకులను తయారు చేయవలసిన దనియు, పండితుడుగాని గ్రంథకర్తగాని కోరినప్పుడు గ్రంథములను ఉచితముగా ఎరు విచ్చుటమూలముగాను ఇతరవిధము గాను సహాయము చేయవలసిన దనియు ఈసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

8. హుగ్లీజిల్లాయొక్క చారిత్రాత్మకమైనట్టియు, ఇతర విధమైనట్టియు చరిత్రను సమకూర్చవలసినదని గ్రంథాలయములను ఈసభవారు హెచ్చరించుచున్నారు.

9. గ్రంథ భాండాగారికు లందరికిని కలిపి ఒక సంఘమును ఏర్పరచుటకును, అట్టి సంఘమును నిర్మించుటకు త్వరలో జిల్లాయందున్న గ్రంథభాండాగారికు లందరిని ఒకచో జేర్చి, గ్రంథాలయ పాలనమునుగూర్చియు, విద్యార్థులందు సహకారమును గూర్చియు, గ్రంథ భాండాగారికులయందు సహకారమును గూర్చియు, గ్రంథాలయముల అభివృద్ధిని గూర్చియు చర్చించుటకు తీర్మానించడమైనది.

గ్రంథములగడువు—దాచియుంచుట

(యాతగిరి లక్ష్మీవేంకటరమణగారు)

చిన్న గ్రంథాలయమునకును పెద్దవానికిని గూడ చదువరులు గ్రంథమును తమవద్ద నుంచుకొనగల గడువు దినముల గరిష్ఠసంఖ్య యేర్పరుప వలసిన యావశ్యకతకలదు. ఈగడువు దినములు చదువరుల యొక్కయు, గ్రంథములయొక్కయు స్వభావమునుబట్టి నిర్ణయింపదగును. కొన్నిపొత్తములు మంచిసేళ్ళ ప్రాయముగా చదువగలరు. మరికొన్ని చిన్నిపొత్తము లైనను జాగ్రత్తగా చదివి విషయములను

మననము చేసికొనవలసిన యావశ్యకముగలదు. అందువలన అన్ని తర గతుల గ్రంథములకును ఒకే కాల నియమము సరికాదు. ఒక్కొక్క తరగతి గ్రంథములకు ఒక్కొక్క కాలనియమము చేయవలసివచ్చును. ఒక నవలను చదువుటకు వారముదినములు సరిపోవును. ఒక వేదాంత గ్రంథమును జదువుటకు వారముదినములు బహుస్వల్పము. ప్రత్యేక తరగతికి ప్రత్యేక కాలమును నిర్ణయించుటకు వీలులేనియెడల సాధారణముగ గ్రంథములన్నిటికి ఎంత యొక్కవ కాలము కావలెనో ఆ గడువును యేర్పరుపవలెను; కనుక పదిహేను దినములు గడువు బాసగనుండును. ఒకే గ్రంథము తిరిగి కావలసినయెడల యిచ్చుటకు నిబంధన లుండవలెను. గ్రంథమును రెండవమారు యిచ్చునపుడు, ఆ గ్రంథమునకు పదిహేను దినముల కన్న యొక్కడు కాల మవసర మగునో కాదో పాలకుడు గమనింపవలెను. అట్టి గ్రంథముకొరకు యింకొక దరఖాస్తు నిలువలో నున్నను దానిని వెనుకటివానికే యివ్వవలెను. అట్లు చేయనియెడల వెనుకటివానికి గానిముందు వానికి గాని యుపకరింపజాలదు. అట్టి గ్రంథమును తొందరగా జాలమంది చదువుటకన్న సావకాశముగా కొలదిమంది చదువుటయే లాభము. గడువుదినములలో పూర్తియగు గ్రంథమును కొత్త దరఖాస్తు లేకయున్నను తిరిగి యివ్వకూడదు. బహు అరుదుగా నివ్వవచ్చును.

చదువరులు గ్రంథము నుంచుకొనుటకు పదిహేనుదినముల గడువును యేర్పరచెద మనుకొందము. ఒకరు గ్రంథమును ఫిబ్రవరి 21 తేదీని తీసికొనినయెడల తిరిగి మార్చి 8 తేదీనాడు యిచ్చివేయవలెను. ఆ దినమున గ్రంథము తిరిగి రానియెడల 31 దినములు క్షమింపవచ్చును. ఆ దినములలో బుక్కుకార్డును వేరుగా నుంచవలెను. క్షమాదినములను యేర్పరుచుట గ్రంథాలయ సంఘమునకును చదువరికిని తారకము. క్షమాదినములలో చదువరి గ్రంథమును పూర్తి చేసి యిచ్చివేయవచ్చును గడువుదినములలో చదువరి గ్రంథమును పూర్తి చేసియు కొన్ని యడ్డంకులచేత గ్రంథమును యిచ్చివేయుటకు వీలుండకపోవచ్చును. అట్టి చదువరిని శిక్షించుట న్యాయముకాదు. కనుక గ్రంథమును మార్చి 10 తేదీ

సాయంకాలమునకు యిచ్చి వేయవలెను ఆట్లు యివ్వనియడల మార్చి 11 తేదీ యుదయమునుండియు ఆలస్యమును పరిగణింపవలెను. అప్పుడు ఆలస్యపు తాఱిదునుపంపవలెను. అట్టివారికి జరిమానా విధింపవచ్చును. కొన్ని గ్రంథాలయములలో ఆలస్యమైన ప్రతిదినమునకు కొంత జరిమానా విధించుట ఆచారమైనది. కాని మన అశమున నట్లుచేయుట ఆచరణ యోగ్యముకాదు. ఏలనన పాలకుడు చదువరుల నాకర్షించుటకు సర్వదా ప్రయత్నము చేయుచుండవలయును. జరిమానావలన చాలమంది చదువరులు భయపడుదురు. మెడటిసారి చదువరిని హెచ్చరించుటయు, రెండవసారి కొన్ని దినములపరకు గ్రంథముల నివ్వక ఆపుటయు, మంచిపద్ధతి. చదువరి యింకను అశ్రద్ధ చేయుచుండిన యెడల చాలదినములపరకు గ్రంథమునిచ్చుట మానివేసి ఈవిషయమును నోటీసుబల్లపై ప్రచురింపవలెను. ఈపద్ధతి సాధారణ జనులందరివద్దను జయప్రదమైనట్లు నాఅనుభవము తెల్పుచున్నది. ఈనిబంధనకు యెప్పుడు లోటు రానివ్వకూడదు.

ప్రతి గ్రంథాలయమునందును దరఖాస్తురిజస్టరు నుంచుట కర్తవ్యము. దరఖాస్తుఫారము కార్డుపై అచ్చువేయించవలెను. అందు గ్రంథనామము గ్రంథకర్తనామము లుండవలయును. ఆకార్డుపై చదువరి స్వయముగా తనచిరునామాను వ్రాయవలెను. వలయు గ్రంథము గ్రంథాలయమున చేరగనే పాలకుడు సంతకముజేసి ఆకార్డును బంట్లోతుద్వారాగాని, పోస్టుద్వారాగాని చదువరికి పంపును. పోస్టుద్వారా పంపవలసియున్నపుడు చదువరి అర్ధణాబిళ్ళ అంటింపవలెను. రిజర్వుచేసిన గ్రంథమును రిజస్టరుపై నమోదుచేయవలెను.

పెద్ద గ్రంథాలయములలో గ్రంథమును వెతకి పట్టుకొనుట చాలకష్టము. అందువలన రిజర్వుచేయుట బహుప్రయాసతో కూడియుండును. కనుపడని పొత్తముకొరకై రిజర్వుకార్డు యుంచుటవలన పాలకునిశక్తి కాలము వృథాయైపోవును. దొరుకని పొత్తముకొరకు

వేచియుండుట చదువరికి చాలకష్టము. కనుక సంచారములో నున్న గ్రంథములకు మాత్రమే రిజర్వుకార్డుల నుంచుట మంచిది.

గ్రంథసంచారము విస్తారముగానుండు పెద్ద గ్రంథాలయములో కొన్ని గ్రంథములు బాగుచేయించుటకు బైండింగుచేయుటకు వేరు చేయబడును. కొన్ని గ్రంథములు గ్రంథాలయమున నేమూలనో నిద్రించుచుండును. అట్టి గ్రంథములకై రిజర్వుకార్డుల నుంచుట నిరుపయోగము.

రిజర్వుకార్డు వుచ్చుకొనిన పిమ్మట అందులోని గ్రంథమును రిజర్వుచేయుమను ఆర్డరుతో, చీటిని అంటించి ఎరువిచ్చు గుఱాస్తాట పంపలెను. గుఱాస్తా తనకడకు ఆగ్రంథము వచ్చినపుడు పాలకుని కడకు పంపవలెను. పాలకుడు కార్డును చదువరికి పంపి, గ్రంథమును వేరుగానుంచును. నియమితకాలములో చదువరి యాగ్రంథమును తీసి కొననియెడల దానిని యధాస్థానమున నుంచదగును.

ఆలస్యమైన గ్రంథములకు నోటీసులు జాగ్రతగాపంపలెను. నోటీసులు సరిగాపంపిన యెడల గ్రంథములకై అరుదుగా రిజర్వు చేయ వలసియుండును. రిజర్వుకార్డులు అనవసరముగాపడియుండనక్కరలేదు. రిజర్వుబుక్కు యేర్పాటు చేయకపూర్వము ఆలస్యమగు గ్రంథము లను తిరిగి తెప్పించుటకు సరియగు విధానము నేర్పాటు చేయవలసి యుండును.

౧౨వ ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ మహాసభ.

ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ మహాసభ 28-7-28 తేదీ ఉదయము గుంటూరు నందు హిందూపాఠశాలలు భవనమునందు శ్రీయుత చన్నాప్రకాశ భానుమూర్తి పంతులు గారి ఆధ్యక్షతక్రింద ఏమావేశమాయెను. వివిధాంధ్రుండల వాసులును, స్థానిక ప్రముఖుల నేకులును మహాసభ కరుదించిరి.

ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షి పన్యాసము.

ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షు లగు శ్రీ దేశరాజు హనుమంత రావుపంతులు గారు ఆహ్వాన సంఘము తరఫున ప్రతినిధుల వాహ్వానించుచు ఆంధ్రోద్యమము గుంటూరు మండలము

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

సంజే ప్రారంభ మాయోననియూ, సహాయని రాకరణోద్యమమందును, గుంటూరునుండలయూ
 మిగుల భ్యాతివహించెననియూ, గ్రంథాలయోద్యమమందు ప్రధానస్థానము నాక్రమింప
 చాలకపోయినను విశేషమగుకృషివలిపెననియూ పలికిరి. "ప్రతిగ్రామములోను ఒక్కొక్క
 దేవస్థానమున కనుబంధముగ నొక్కొక్క పుస్తక భాండాగార ముండట వాఁచనీయము.
 గుంటూరు పట్టణమందలి పురపాలక సంఘ గ్రంథాలయము గ్రంథపఠనమునకేగాక,
 సమస్త రాజకీయ సాంఘిక మతవ్యవహారములకును, కాలక్షేపములకును కేంద్రస్థానమై
 యున్నది. ఆర్యవైశ్యగ్రంథాలయము వారు విదేశన్యాసార వాణిజ్య పరిస్థితుల దెబ్బ
 వార్తాపత్రికలను, నవీన గ్రంథములను వారి భాండాగారమునకు దెప్పించిన మిగుల ఉప
 యుక్తముగు పనిని గావించినవారయ్యెదరు. గుంటూరు మండలమందిక నేటపాలెమునం
 దిప్పటికి 10 సంవత్సరములక్రింద కీర్తి పూతుకూర్చి వెంకటసుబ్బరాయ శ్రేష్టి గారచే
 స్థాపింపబడిన గ్రంథాలయము దినదిన మభివృద్ధి నొందుచు, సర్వజనోపకారియై కడు
 ప్రశంసనీయ మగునేవ గావించుచున్నది. మన దేశమందలి ప్రస్తుత పరిస్థితుల సభివృద్ధి
 పరచి, ప్రజలలో జాతీయభావప్రబోధమును కలుగజేయుటకుగాని స్వరాజ్యసంపాద
 నకుగాని జనశాహుశ్యమందు విజ్ఞానమును విస్తరింపజేయుట త్యాగవశ్యకము. కేవలము
 పాఠశాలములమున నీ విజ్ఞానము వ్యాప్తి నొందవలయు ననిన రెండు మూడు తరములు
 పట్టును. పుస్తకభాండాగారము లీ విజ్ఞానమును క్వగలో ప్రజాంధు వ్యాప్తి నొందింప
 గలవు. ప్రతి భాండాగారమునందును దేశ సేవాభిలాషియు, స్వార్థహీతుడును,
 పండితులు నగు నొకరు ఆభాండాగారము ననువరించి యుండవలెను. చదువగలవారి
 కేయేవిషయములు చదువవలెనో చదువరానివారి కేయేవిషయములను తాము చదివి
 చేప్పవలెనో. అట్టి కార్యముల నిర్వర్తింపగల నమరు లొకరు డిననేగాని కేవలము
 గ్రంథము యుండటవలన నెట్టి ప్రయోజనము లేదు. ఈగ్రంథాలయము లిదివరలో
 ననేకతావుల నెలకొల్పబడియున్నవి. పఠప్రభుత్వ మున్నంతవరకును సాంఘికముగగాని
 రాజకీయముగగాని, మతవిషయముగ గాని మన కెట్టిసహాయము జరుగబోదు. మనకు
 వారు తగినంత సహాయము గావింపలేదని కొంతపడుటయు యుక్తముకాదు. ప్రభుత్వము
 వారు సహాయమునునరించినను, చేయకన్నను ప్రజలే యీ యుద్యమవ్యాప్తికి పూను
 కొనవలెను. ప్రతి తాలూకా జిల్లాబోర్డులును పురపాలక సంఘమును పుస్తక భాండా
 గారముల నెలకొల్పవలెను. జిల్లాసంఘమువారు సంచారగ్రంథాలయముల నేర్పాటు
 చేసి ఆయా జిల్లాప్రజలందరికు యీ యుద్యమలాభముల నందజేయవలెను.

దేవాదాయముల కిప్పుడు ప్రత్యేక చట్ట మొకటి ఏర్పడియున్నది. ప్రతి గ్రామ
 మందును యీ దేవాదాయము నుంచి పనులగు ధనములో కొంత గ్రంథాలయమునకై
 వెచ్చించిన, విద్యావిషయకముగ ప్రజల కెంతయో మేలొనగూడును. ధనమునకై ప్రభు

త్యమువారిపై ఎక్కువగ ఆధారపడియుండరాదు. ఒకవేళ పారు ధన మొసంగినను ప్రజల స్వేచ్ఛ నరికట్టి యనేక నిష్పాంధములను ప్రయోగించెదరు" అని పలికిరి. -

పిమ్మట శ్రీ దేశభక్త కొండా విశ్వకటప్పయ్య పంతులుగారు మహాసభకు శ్రీ చన్నాప్రగడ భానుమూర్తిపంతులుగారిని అధ్యక్షులుగా నుపసాదించిరి. ఉపసాదన మరి కొందరు ప్రముఖులచే బలపరుతబడిన పిదప అధ్యక్షులు తమపదవి నలంకరించి ఉపన్యాసము గావించిరి. అందుండి ఈక్రింది భాగములు ప్రకటింప బడినవి.

అధ్యక్షోపన్యాసము.

విద్యయనగా అక్షర జ్ఞానరూపమున చక్షురిందియద్వారమున గ్రహింపఠగినది మాత్రమేకాదు. కాస్త్రపురాణోపన్యాసాది శ్రవణసాధనలుచే శ్రోతేంద్రియద్వారమున గ్రహింపఠగినవియు విద్యయే. మనస్సంస్కార సాధనములగు నీ యుభయాంశముల లోనుశ్రోత్రేంద్రియమూలకమగు రెండవయంశమునకే ప్రపంచమున ప్రాచుర్యము కలదు. మనవేదములు శ్రుతులు—మానవులలో అక్షరజ్ఞాన రహితులగువారి జ్ఞానవిజ్ఞాన సంపత్తి యంతయు శ్రుతిమూలకమే. ఏవేళమందైనను సాక్షుల సంఖ్య పరిమితమే. మన దేశమున అట్టివారి సంఖ్య అత్యల్పము. ఇక అక్షర జ్ఞానము లేక పెద్దవారైన గతియేమి? అనువది వత్సరముల వాని కక్షరాభ్యాసము దుష్కరముకదా? అట్టివారిజ్ఞానవిజ్ఞాన లబ్ధికి శ్రోత్రేంద్రియమే శరణ్యము. కావున ప్రతి గ్రామమునను కల్గినవారిసిల్లల విద్యాసంస్కారమునకయి పగటిబడులును లేనివారిసిల్లల సంస్కారమునకై రాత్రిబడులనేగాక, పెద్దల సంస్కారమునకయి గ్రామకూటములు కూడ నేర్పడియుండవలెను. గ్రామకూటములన నేమో వివరింపవలసియున్నది. గ్రామము లోని పెద్దవారందరును జ్ఞానాభివృద్ధికయి యొకచోట సాయంపడుయమున సమావేశమును, వారములో కొన్నిదినములు ప్రాచీనకాస్త్రపురాణాది శ్రవణమూలమున తమ దేశీయ సంప్రదాయ విజ్ఞానమును, ఆత్మజ్ఞానమును - మరి కొన్నిదినములు ఆధునికకాస్త్రవార్తాపత్రికాది శ్రవణమూలమున ఆధునికజ్ఞానమును, లోకజ్ఞానమును, సుపాదింపవలెను. ఇందులకై ప్రతి గ్రామమునకు నొక మందిరము నిర్మింపబడి యుండవలెను. ఇట్టి సంస్థలే గ్రామకూటములు. పిన్నల విద్యాభివృద్ధికి పగటిబడులును, పెద్దలసంస్కారమునకయి గ్రామకూటములును ప్రతిగ్రామమునను ఏర్పడి, ప్రజలకు కొంత సంస్కారముగల్గించి, వారిని జ్ఞానగ్రహణోక్మఖులను చేసిననేకాని, ప్రజాప్రోధమునకై నేను నానాముఖముల సాగుచున్న ఉద్యమములెల్ల నిర్వీర్యములును నిష్ఫలములు నగును. క్షేత్రము చక్కజేసినగాని బీజములు నాటుకొని అంకురించనేరవు. పైనిచెప్పిన త్రివిధ సంస్థలు లేనిచో మన వార్తాపత్రికల గాని ధర్మోపన్యాసములుగాని, స్వదేశోద్యమము తదితర ప్రతిష్ఠాపనములుగాని ఫలప్రదములు జరుగిలములును గానేరవు.

ఈ విషయమున గ్రామకూటములకు సహకారములై గ్రంథాలయములు చేయవలసిన పని యపారముగా నున్నది. గ్రంథాలయముల వివరమును, అవి యిన్నటి కొనర్చుచున్న మహోపకార విషయమును, ఇక్కడ సమావేశమైనవారి కెల్లము తెల్లమైనదే కావునను, ఆ విషయములు తర్వాత నుపన్యసించు సభ్యులు నెఱవేర్చెదరు కావునను, సంగ్రహముగా వివరించి విరమించెదను. గ్రంథాలయములనగా, పైన జెప్పబడిన జ్ఞానవిజ్ఞానములమూలములను మనుజునకు గావలసిన సంస్కారములను అలవలించు గ్రంథసామగ్రిని సాకల్యముగ నేకరించియు, భద్రపఱచియు, ఆ గ్రంథములకు జనోపయోగమునకై యిండ్లకు బంపుచుండియు, మహోపకారములయి రాజమహేంద్రవరము బెజవాడ లోనగు పెద్ద పట్టణములలో నెలకొల్పబడిన మహాసంస్థలు. ఇట్టి గ్రంథాలయములు కారదాపీఠములు. అవి యొకరికి కళాకాలలే. ఇట్టి సంస్థల మూలమున నమెరికా మొదలగు పశ్చిమదేశములలో జరుగుచున్న మహోపకారమును గుర్తించియు లోకానుగ్రహకాంక్షులగు మనదేశములోనే మహాపురుషులు ఇట్టి సంస్థలను మనదేశమున ప్రతిష్ఠింపసాగిరి. దేశపురోభివృద్ధిపథమున నన్నివిషయములలోను అగ్రముయియును బరోడా మార్గదర్శి యయ్యెను. ఆ సంస్థానమున నిట్టి సంస్థలు ప్రభుత్వ యాజమాన్యమున సాగుచున్నవి. తక్కిన వ్యదేశ సంస్థానములు బరోడా మాపివ త్రోవయే పట్టుచున్నవి. ఆంధ్ర దేశమున 1898 వ సంవత్సరమున రాజమహేంద్రవరమున స్థాపింపబడిన వీరేశలింగ గ్రంథాలయము ఈ యుద్యమ ప్రథమఫలము. ఇదియే తర్వాత గౌతమీ గ్రంథాలయముయినది, 1899 లో భీనువరం తాలూకా కుముదవల్లి గ్రామమున వీరేశలింగ గ్రంథాలయము అనుపేర నొక గ్రంథాలయమును, 1911 వ సంవత్సరమున బెజవాడలో రామమోహన గ్రంథాలయమును పేర నొకటియును ప్రతిష్ఠింపబడి యున్నవి. నేటికి వ్యవసాయములకు కొంతయొస్తయి కల గ్రంథాలయములు, ఆంధ్ర దేశమున సుమారు అరువదివరకును గలవు నామమాత్రముగా నున్నవి కొన్ని వందలు గలవు. ఇవిగాక మున్నిపాలిటి మొదలగు స్థానిక సంస్థలచే నెలకొల్పబడినవియు కొన్ని గలవు. కాని వీని సంఖ్యయు చేయవలసినపనియు కావలసినదానిని విచారించిన ఆత్మల్పముని చెప్పక తప్పదు. 1913 వ సం॥ న హాంబ్రోవ్యము వచ్చినదాక యీ సంస్థాన ప్రత్యేక వ్యక్తులుగ పనిచేయుచుండెను. వీనికి సమష్టిజీవితమేర్పడి ఈ విషయమున సాగుచుండెడి ఉద్యమము యేకముఖమును బలపడలేదు. 1914 వ సం॥ న బెజవాడలో ఆంధ్రగ్రంథాలయసంఘమును పేర నొక సమిష్టిసంస్థమేర్పడి ఆంధ్రగ్రంథాలయసర్వస్వ ప్రతికాముఖమున ఈ యుద్యమ ప్రచారము సాగించెడిది. ఆకాలమున ఈ గ్రంథాలయోద్యమమును, వార్తాప్రతికోద్యమమును కొంత ప్రబోధము గల్గించినవి. కాని మనదేశమునకు ప్రాశ్చోక్తముయిన ఈశ్వరోద్దిష్ట ప్రయోజనము సిద్ధింపకయి వలయు సంస్కా

మలవరచుట అదృష్టశుభపూర్వమగు మహాకార్యము. ఇట్టి కార్యభార నిర్వహణము కొనసాగించుటకు గ్రంథాలయము అత్యుత్తమ సాధనములు గాజాలియున్నవి. పైని చెప్పిన ప్రతిగ్రామముకూడ కులకును, అనుబంధముగా నొక్కొక్క గ్రంథాలయమేర్పడి, పనిచేసినచో నీయుద్యమ బీజములు నలుగుక్కులనాటుకొని, అంతురించి, కొనలుసాగి, కాఖోపకాఖులబెంచి దేశమును గప్పగలవు. పగటి పాఠశాలలకును రాత్రిపాఠశాల కును గ్రామముకూడములును గ్రంథాలయములును అనుబంధములుగా నేర్పడి, అందు నేర్ప బడువిద్యవిషయమున సైవివరింపబడిన కొద్దువలు దీర్చినగాని, విద్యాబోధ సర్వతో ముఖముగ సాగజాలదు. ఈ చతుర్విధ సంస్థల విషయమునను వానిలో వాని కుండవలసిన యన్యోన్య సహకారభావమును గురించియు కొన్నివిషయము లుపన్యసింపవలసియున్నది. గ్రంథాలయమున కార్యదర్శియు సభ్యక్షుడు నుండును. బడుకలలో కొంద రుపాధ్యాయు లుండును. వీరుగాక గ్రామములోగాని తత్పరిపర గ్రామములలో గాని అంధ్రగీర్వాణ ములుగాని యొక యాంధ్రమేగాని తెలిసిన పండితుడొక డుండకపోదు. మరియు నీ కాలమున ప్రతి గ్రామములోను అంగభాషాజ్ఞానమును అధునిక సంస్కారమునుగల యొకరిద్దరు వ్యక్తులుండురు. వీరల సహాయమున పైని వివరించిన జ్ఞానవిజ్ఞాన బోధ సాగించు పనిలో నపార సౌకర్యము లొదవును. గ్రామవాసు లీయుత్కృష్టకార్యము నిర్వహించుటకు గాను మానమున కిరువదిరూపాయలు చందాలరూపమున చేర్పవచ్చును. కొద్దుదావాలు తగ్గించుకొని పంచాయతీలచే తగవునదీర్చుకొని యిందుకు ప్రతిఫలముగా కొంతమూలధనము గూర్చిన కార్యమున కెంతయు సహాయభూత మగును. లేదా లోకలుబోర్డులు మొదలగు స్థానిక సంస్థలభిక్షు న కేక్షింపవచ్చును. ఈ మొత్తములో మాసమునను పది రూపాయల వేతన మేర్పరచిన పండితుడు దొరకును. అంతియ వేతన మొసంగిన అంధ్రవార్తాపత్రికలను అంధ్రములో రచింపబడిన యాధునిక కాస్త్రగ్రంథ ములను జదివి అందలి విషయములు గ్రామముకూడములో సమావేశమయినవారికి దెలుప గల యొకవ్యక్తి లభ్య మగును. అనేక సందర్భములలో బడులలోని యుపాధ్యాయు యీ పని కమరియుండును. ఇట్టివాని సహాయమున వారములో కొన్ని దినములు ఆగోగ్లై కాస్త్రము కృషికాస్త్రము లోనుగాగల యాధునిక విజ్ఞానమును = కొన్ని దినములుగాని ప్రతిదినమును అరగంటకాలముగాని లోకవార్తలను సమావేశమయినవారికి బోధింప వచ్చును. పైచెప్పిన పండితునియూలయున కొన్ని దినములు పురాణాది కాల క్షేపాదులచే సనాతన ధర్మోపదేశమును పరమార్థవిషయబోధయు పొరింపవచ్చును. గ్రంథాలయమున కనుబంధముగా కొన్ని యాంధ్రవార్తాపత్రికల దెప్పించుమండవలెను. అట్లయిన కావ గ్రంథములకును పత్రికలకును కొద్దువయ్యుండదు. గ్రంథాలయాధ్యక్షుడును కార్య గ్రామవాసులును గ్రామములో కొంతిపలుకుబడియు కొంత సంస్కారమును

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

గలవారై యుండురుగాన వారే గ్రామకూటమున కధ్యక్షుడును కార్యదర్శియునై యుండి, వైచిత్ర్యము కార్యభారము నిర్వహింప దక్షులై యుండును. ఇట్టివారు విశేషము లేకుండ నిశ్చలదీక్షతో కార్యభారము నిర్వహింపగలుగుటకుగాను స్వతంత్ర జీవనము గ్రామకక్షలలో జేరనివారును, పరోపకారరతులును నయశీలసంపన్నులుగా జూచి ఏర్పరుచుకొనవలెను. అట్టివీరప్పటప్పట స్థలాంతర విద్యాధికుల నాహ్వానించి గ్రామముల సమావేశముచేసి వారి జ్ఞానాభివృద్ధికికను ఉద్బోధముకొరకును ఉపన్యాసములను చర్చలను జరిగించవలెను.

ఈ సందర్భమున ప్రజాప్రోబోధకున కుత్తమసాధన మగు ప్రచారకుల సంఘమును గురించి కొంత చెప్పవలసియున్నది. ఇది కాఖానంకమునకేమో యని భ్రమపడుదు రేమో. అట్టిభ్రమ అసాంప్రతము. వైచిత్ర్యము దానినిబట్టి గ్రంథాలయము స్వవిధములైన జ్ఞానవ్యాపక సంఘములకును, ప్రచారక సంఘములకును, శరీరావయవసముదాయమునకు శిరమువలె, సుత్తమాంగముగా నుండవలసివచ్చింది. జ్ఞానవ్యాప్తికిని, ధర్మప్రచారమునకును సాధన ధూతములగు సర్వసంస్థలకును, గ్రంథాలయములకును అంగంక సహకార భావముకలదు. గ్రంథాలయము ప్రధానాంగము. తదితరములు, దానిపై పరామరికకులొనై అది చేయు పనిలో దానికి సహకారములై దాని ప్రాప్తిన పోషణ వర్ధనములనందునవై ప్రవర్తించవలెను. కావున, బడులు గ్రామకూటములు, గ్రంథమాలలు, వార్తాపత్రికలు, ప్రచారక సంఘములు లోనకుఁజేరి సర్వసంస్థలను గురించిన విషయములకు గ్రంథాలయ విషయమున అత్యుపవేళము కలదు. కావున ప్రచారక సంఘ విషయమునకూడ నించుక చెప్పవలసియున్నది. ప్రజోద్బోధనమునకు ప్రచారక సంఘము లత్యవశ్యకములు. గ్రామసంచారము చేయుచు పటములు, మాదికులాంతిర్లు మొదలగు పరికర సహాయమున ఆరోగ్య శాస్త్రము, కృషిశాస్త్రము, రసాయన శాస్త్రము, ప్రకృతి శాస్త్రము లోను గాగల యాధునిక శాస్త్రవిషయమున బోధసాగించుట కనేక సంఘములు నెలకొల్పబడి పనిచేయుచుండవలెను. గ్రంథాలయ సంఘమువీటి సంస్థలకన్నిటికిని శిరస్థానముయి యుండవలెను. ఇట్టి సంస్థల నెలకొల్పి చున విద్యాధురీణులు ధర్మదీక్షిత, కార్యోత్సాహము కలవారయి వారి మూపున నిల్చియున్న వైచిత్ర్యమును కార్యభారము నిర్వహింప సప్రవృత్తులయి నిరంతర పరిశ్రమకు గడంగుదురుగాక! సర్వసదుద్యమా ధారుడగు పరిమేళ్యుఁడు వారి సుద్యమములసఫలము లొనర్చుగాత!

శ్రీరామములు.

1 అధునికయుండు ప్రోబోధముగావించి అక్షునిశ్వాసమును, అత్మగౌరవమునెలకొల్పినట్టియు, భారతి దేశమునందంతటను అధునిక ప్రఖ్యాతిని వెల్లడిజేసికొని తన సర్వస్వమును మాత్ర దేశారాధనకై సమర్పించినట్టి శ్రీరామభక్తులగు అం

ద్యుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్యగారి ఆకాలమరణమువలన భారతదేశము నంతకు కలిగిన తీరని లోపములకు యీ సభవారు చింతించుచు వారి యాత్మజనులకు తమసానుభూతిని తెలుపుచు వారి యాత్మకు శాంతి గలుగుగాక యని పరమేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నారు.

2 ప్రజలయొక్క సర్వవిధములగు ఆభివృద్ధికి ముఖ్యసాధనము జ్ఞానాభివృద్ధి గనుకను, అందుకు తగిన సాధనములు ప్రస్తుతము మనదేశమున లేకపోవుటచే ప్రజలు దుస్థితియందుండుటచే — యాక్రిందివిధానము ననుసరించిన సంపలను వెంటనే నెలకొల్పి టవలె ప్రజలనున్న, సానిక సంఘముల వారినిన్ని యీ సభవారు హెచ్చరించుచున్నారు.

(క) ప్రజలకు ఆవసరమగు విషయములగుర్చి వారికి దెలియువిధమున ఉపన్యసింపగల సంఘాసభోధకులకు నియమించుట — వారి బోధనకు సాధకముగ నుండుటకు కరపత్రిములను ప్రచురించుట, మాజిక్ లాంటివి వహాయము చేకూర్చుట.

(చ) తాత్కాలిక పాఠశాలల స్థాపించుట.

(ట) సంఘాసభ గ్రంథాలయము వేటికలను స్థాపించి, గ్రామములలోను పట్టణములలోను వ్యాపి పజేయుట.

3. (క) గుంటూరు బెజవాడ మ్యునిసిపలు సంఘములవారు సార్యజనిక ధర్మ గ్రంథాలయములను నెలకొల్పి జ్ఞానాభివృద్ధికి తోడ్పడు చున్నందులకు, తెనాలి తాలూకా యందలి గ్రంథాలయముల కొనుగుటకు రు 1000-0-లు గ్రాంటు యిచ్చిన ఆగోర్డువారిని ఆ మ్యునిసిపాలిటీలను యీ సభవారు ఆభినందించుచున్నారు.

(చ) ఆంధ్రదేశమునందలి యితర మ్యునిసిపాలిటీలుకూడ సార్యజనిక ధర్మ గ్రంథాలయములను స్థాపించుటకు యీ సభవారు కోరుచున్నారు.

(ట) ఆంధ్రదేశమునందలి ప్రతి తాలూకాబోర్డుకు తమ ప్రధాన పట్టణము లందు ఆ తాలూకా యందలి ధర్మగ్రంథాలయములకు సహాయముగ ఉండునటుల నొక కేంద్ర గ్రంథాలయమును నెలకొల్పి టకు యీ సభవారు కోరుచున్నారు.

4. (క) ప్రస్తుతము గ్రంథాలయముల నిమిత్తము సానిక ప్రభుత్వమువారు యిచ్చుచున్న గ్రాంటు ఆర్థ్యల్యము గానుండి ఆవసరమగునట్టియు, ధర్మగ్రంథాలయోద్యమమునకు అనర్థక మైట్టియు, ప్రతిబంధములతో గూడియున్నది.

(చ) ఆంధ్రదేశమునందలి గ్రంథాలయములకు మాత్రము లక్షరూప్యములకు తక్కువగానుండ సానిక బోక్కుసము నుండి ప్రతి సంవత్సరము యిచ్చుచుండవలెను.

(ట) గ్రంథములను కొనటకు ప్రస్తుత మేర్పడియున్న జిల్లావిద్యాకాళాధికారియొక్క ఆమోదమును తీసివేయవలయును.

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

(క) గవర్నమెంటు వారు జి. ఓ. రూపముగ ఒహిష్కరించిన గ్రంథములు తప్ప తదితరగ్రంథముల విషయమున గ్రంథాలయములు తయారు చేసిన లిప్తులప్రకారము గాగ్రంటుతీయవలెను.

5. ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమునకు ప్రజలయొక్క తగిన తోడ్పాటు లేకపోవుటచే ధర్మ గ్రంథాలయోద్యమ కార్యవిధానము తృప్తికరముగ సాగుటలేదు. కాన యిట్టి లోపమును నివారణజేసి, దేశాభివృద్ధికి ముఖ్యసాధనమగు ప్రజల జ్ఞానాభివృద్ధికి నెలకొల్పబడిన ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘ కార్య క్రమమును సక్రమముగ వదుపుటకుగాను తగిన ద్రవ్యసహాయమును, యితరవిధముల ప్రోత్సాహమును యిచ్చుటకుగాను ప్రజలను, సానిక సంస్థలను యీ సభవారు ప్రార్థించుచున్నారు.

6. గౌతమీ గ్రంథాలయమునకు ఇదివరలో అమూల్యముగు విరాళమునిచ్చి ఆంధ్రదేశ ధర్మ గ్రంథాలయోద్యమమునకు ప్రోత్సాహముగలుగ జేసిన శ్రీ కంచుమర్తి రామచంద్రారావుగారు ఆగ్రంథాలయముయొక్క శ్రీకాళికు మరల రు 20,000 రూప్యము లొసంగి మహోపకారము చేసినందుకు, శ్రీ నారికి యీ సభవారు కృతజ్ఞతా పూర్వకవందనము లర్పించుచున్నారు.

7. ఉదకమండలములోని పల్లికులైబ్రరీలో చదువరులు ప్రేక్షకులు ప్రవేశించుటకు దర్బారుదుస్తులు ధరింపవలెనను నిబంధన ఆక్రమ మని సభవారు అభిప్రాయపడుచు అట్టి నిబంధనలను తొలగించుటకు గవర్నమెంటు వారు తుత్తర్వుచేయవలెనని యీ సభవారు కోరుచున్నారు.

గ్రంథములు

శ్రమము నొందుచు గ్రంథముల్ చదివేనేని
జ్ఞానవంతుడై నరుడెంతో సౌఖ్యపడును
పాటుపడుటచే జెమ్మట పట్టెనేని
గాలిసౌఖ్యంబు వానికే గలదు గాదె||
పెట్టెలోన జాగ్రత్త గా బెట్టి దాచు
కప్పురపుపేర్లు హరియించు కరణి నకట
జనుల యశ్రద్ధచేత భాషామతల్లి
గ్రంథముల డాగి కృశియింపఁగా గడంగె||

—ఆచంట సూర్యనారాయణ సాంఖ్యాయనశర్మ.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	RSV1001 A 131
పుస్తకం పేరు	గంధర్వము సర్వము
తారీఖు	16/2/20
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	17
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేవి పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	sandhya
పేజీలు విడదీసినది	sandhya
స్కాన్ చేసినది	sandhya
పరీక్ష చేసినది	PRAGATHI
పేజీలు పరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
తప్పులు	
పరిస్థితి	Good